

Mõlemale meeskonnale kaasaelamine

Ashley Stark

(Põhineb tõestisündinud lool.)

Lugu leidis aset Lõuna-Koreas.

Jayne võttis viimase ampsu nuudleid. Mmmm.

Maitsev!

„Mängime Yut Norit!” ütles onu Ji-Ho.

Oli see aeg aastast jälle! Tema pere tähistas Korea tänapüha *Chuseoki*. Täna oli Jayne'i pere kokku kogunenud, et süüa palju toitu ja mängida koos Yut Norit. Yut Nori oli Jayne'i lemmikmäng.

Kõik istusid põrandale ringiratast. Jayne vaatas ringi. Kummas meeskonnas ta tahtis olla? Ta liikus põrandal onu Ji-Ho kõrvale. „Ma tahan sinu meeskonnas olla!” ütles ta. „Meist saavad suured võitjad!”

Onu Ji-Ho naeris. „Kui sina oled meeskonnas, siis on meil väga hea võimalus!”

Jayne'i ema pani mängulaua ringi keskele. Jayne aitas tal nupud omale kohale panna. Nad ulatasid neli pulka alustavale meeskonnale.

Jayne'i nõbu Ana alustas mängu. Ta viskas pulgad õhku. Pulkade maandumine määras ära, kui mitu ruutu sai meeskond mängulaual edasi liikuda. Kõik neli pulka olid esikülj allapoole, mis tähendas, et Ana sai Yuti! Ta sai oma meeskonna kuju neli ruutu edasi liigutada ning ta sai lisakorra.

Aga Ana ei olnud Jayne'i meeskonnas.

Jayne pani käed kokku ja mossitas. „Ma lootsin, et ta vise ebaõnnestuks,” sosistas ta onu Ji-Hole.

„Ära lase pead norgu!” ütles onu Ji-Ho. „Mäng alles algas.” Ta naeratas talle julgustavalt.

Jayne mossitas. Ta ei tahtnud, et teine meeskond võidaks.

Pärast Ana lisakorda oli Jayne'i meeskonna kord pulkasid visata. Aga nad ei saanud oma nuppu nii kaugele liigutada, kui Ana meeskond.

Iga mängukorra ajal Jayne'i pereliikmed hõiskasid ning naersid. Jayne vaatas, kuidas nupud mängulaual liikusid. Kõigil oli lõbus.

Kõigil, välja arvatud Jayne'il. Tema meeskond oli ikka kaotamas.

Lõpuks oli Jayne'i kord. Ta viskas pulgad õhku, kuid ainult üks maandus esikülj allpool. Tema meeskonna nupp liikus mängulaual edasi ainult ühe ruudu.

Jayne pani käed kokku. „Mina lõpetan!” hüüdis ta. „Ma tahtsin, et me võidaksime.”

Järsku olid kõik vaikselt. Kui ta pea tõstis, siis kõik vaatasid teda. Nad tundusid üllatunud, et ta oli nii vihane.

Jayne'i nägu läks kuumaks. Ta tundis end halvasti, et ei rõõmustanud oma pere pärast. Tavaliselt ta ei saanud nii vihaseks. Ta tõusis, et ringist lahkuda.

Onu Ji-Ho ulatas talle käe. „Sa ei pea lahkuma,” ütles ta. „Võit ei ole kõige tähtsam. Proovi lihtsalt mängu nautida.”

„Olgu.” Jayne istus uuesti maha. Ta tahtis lõbutseda nagu kõik teised. Ta hingas sügavalt sisse ja vaatas, kuidas nõbu Ben pulkasid viskas.

„Hästi tehtud, Ben!” ütles onu Ji-Ho. Ta tundus olevat rõõmus.

Jayne vaatas onu Ji-Hod suurte silmadega. Ta elas teisele meeskonnale kaasa! Võib olla sellepärast tal oligi nii lõbus.

Kui algas järgmine ring, siis otsustas Jayne kõigile mõlemas meeskonnas kaasa elada. Onu Ji-Ho oli õigus. Võitmine ei olnud kõige tähtsam. Jeesus võis aidata tal olla oma pereliikmete pärast õnnelik isegi siis, kui ta kaotas.

Kui oli uuesti Ana kord, siis Jayne naeratas talle. „Õnn kaasa! Sul läheb kindlasti hästi!”

Ana naeratas vastu. Jayne tundis sooja tunnet. Tal oli juba lõbusam! ●

„Elus sõltub väga palju suhtumisest. Sellest, millise pilguga te asjadele vaatate, kuidas kaasinimestesse suhtute, sõltub kõik.”

President Thomas S. Monson (1927–2018). Küllusliku elu nimel. – Esimese Presidentkonna sõnum, jaan 2012.